

У чорную хмару зібралася туга моя

Леся Українка

У чорную хмару зібралася туга моя,
Огнем-блискавицею жаль мій по ній розточився,
Ударив перуном у серце,
І рясним дощем полились мої сльози.
Промчалась та буря-негода палка надо мною,
Але не зломила мене, до землі не прибила,
Я гордо чоло підвела,
І очі, омیتі сльозами, тепер поглядають ясніше,
І в серці моїм переможнії співи лунають.
Весняная сила в душі моїй грає,
Її не зломили зимові морози міцні,
Її до землі яе прибили тумани важкі,
Її не розбила і ся перелітная буря весняна.
Нехай там збирається гірша, страшніша негода,
Нехай там узброїться в гостру огненную зброю, –
Я вийду сама проти неї
Я вийду сама проти бурі
І стану, – помір'яєм силу!